

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2389/2025
13.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Јадранка Жуњић, адвокат из ..., против туженог АД „ЕПС“ Београд – Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, ради утврђења радног односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 500/24 од 06.02.2025. године, у седници одржаној 13.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 500/24 од 06.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 141/22 од 23.11.2023. године, која је исправљена решењем истог суда П1 141/22 од 15.01.2024. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилца АА из ... тражила да се утврди да је њен радни однос на одређено време код послодавца Предузећа за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ доо Лазаревац, прерастао у радни однос на неодређено време код послодавца корисника Акционарског друштва „Електропривреда Србије“ Београд – Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, почев од 01.03.2022. године па надаље и да се обавезе тужени да ово призна или ће у противном ова пресуда служити као правни основ за заснивање радног односа, те је одлучено да свака странка сноси трошкове које је имала у вези са вођењем овог радног спора.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 500/24 од 06.02.2025. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда, те су одбијени, као неосновани, захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. Гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је засновала радни однос на одређено време у Предузећу за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ доо Лазаревац уговором о раду од 10.07.2012. године, ради обављања послова „референт за ... – референт ... приправник“ . Тужила је са истим послодавцем закључила уговор о раду од 14.03.2013. године, ради обављања послова „референт за ... – референт ...“, а уговором о раду од 24.02.2016. године уговорено је обављање послова „стручни сарадник за ... – сарадник ...“ у Дирекцији огранка Сектор за правне, кадровске и опште послове, редни број систематизације .. . Након тога, тужила је током више година у континуитету закључивала више уговора о раду на одређено време за обављање истих послова са послодавцем „Колубара услуге“ доо Лазаревац и његовим правним следбеником „Про Тент“ доо, а последњи уговор је закључен 28.02.2022. године. Тужила је фактички обављала послове код туженог од 2013. године у правном сектору, на основу уговора о пружању услуга које је тужени, као корисник услуга, закључивао са ранијим послодавцем тужиле и садашњим послодавцем, и то послове „...“. У јануару 2023. године тужила је споразумно раскинула радни однос код послодавца „Колубара услуге“ доо Лазаревац и засновала радни однос код предузећа „Про Тент“ доо Обреновац.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање правилно су нижестепени судови применили материјално право доносећи побијану одлуку, за коју су дати довољни и јасни разлози, који у свему прихвата и Врховни суд.

Правилно су нижестепени судови закључили да се „Колубара услуге“ доо Лазаревац не може сматрати Агенцијом за привремено запошљавање којој је делатност привремено уступање запослених послодавцу кориснику, јер је његова претежна делатност регистрована као делатност приватног обезбеђења, а и не поседује потребну дозволу надлежног министарства нити је у евиденцији тог министарства. Зато се у конкретном случају не могу применити одредбе Закона о агенцијском запошљавању, јер је тужила била запослена почев од 10.07.2012. године на одређено време код послодавца „Колубара услуге“ доо Лазаревац и његовог правног следбеника „Про Тент“ доо, а фактички је обављала послове код туженог од 2013. године, по основу уговора о пружању услуга које је тужени закључивао са ранијим послодавцем тужиле и садашњим послодавцем „Про Тент“ доо.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује на примену Закона о изменама и допунама Закона о буџетском сиситему и оцену приговора недостатка пасивне легитимације, с обзиром да тужени није био послодавац тужиле, већ су то били „Колубара услуге“ доо Лазаревац и његов правни следбеник „Про Тент“ доо.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, а о тим наводима се правилно изјаснио и другостепени суд када је ценио наводе жалбе тужиље.

Тужиља није успела у ревизијском поступку, због чега нема право на накнаду трошкова тог поступка у смислу члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић